

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xij. post Trinitatis: Text[us] euā[n]ge. Luce. x. c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Domica. XII. post Trinitatis

qd esse vel nō esse. Nos em si volum⁹ alii
qd ee; p̄cipim⁹ vt fiat. iō qn de⁹ aliqd p̄ci
pit līc̄ aliqn illud esse nō velit: tñ se habz
vt hō volēs. Et istud p̄ceptū qd de⁹ facit
de volūtas signi. qr. s. p̄ceptū est signū vo
lūtaris in nob̄ q̄uis nō in deo. Si em de
us velle fieri omnia q̄ p̄cipit: null⁹ posse
agere q̄tra p̄cepra dei: sicut null⁹ pot ei⁹
volūtati resistere. Volūtas ḡ bñplaciti sq̄
impleat: nō volūtas signi. Ad h̄ argumen
tū ḡ dico q̄ ch̄s nō volum illos tacere vo
lūtaris bñplaciti: qr oino tacuisse: nec eri
am volūtate signi q̄si eos obligaret ad pec
catū. qr dt sc̄us Tho. sup. Matt. q̄ tales
nō peccauerūt. Nec tñ i ch̄o fuit dupli
cas: qr in suo p̄cepto nō ostendebat nisi q̄
ip̄e qntū i se erat appetebat latere: nō aut
ondēbat se eos velle obligare. Un̄ ip̄i vi
deres q̄ ex humilitate p̄cipiebat: accepēt
illud p̄ceptū q̄si depreciationē: t̄ nolētes eū
exaudire ne ip̄i ingratī viderent: sicut ille
videbat hñl: magnificabat eū: t̄ publica
uerū factū. Unde secura est magna laus
ch̄o in turba. Un̄ subdit. (t̄ eo amplius
admirabās) t̄cā illi q̄ turbe: q̄ de hñl/
litate ch̄i t̄ mirabilis ei⁹ stupebat dicen
tes (Bñ oia fecit: t̄ surdos fecit audire t̄
muros loqui)

Horaliter docemur q̄ q̄runt gl̄iam
humiliant: t̄ qui humiliant se exaltantur
ab alijs vel a deo. Hiero. Lūutas in mō
te posita vndiq̄ circūspecta abscondi non
pot: t̄ humilitas sp̄ p̄cedit gl̄iam. Hec il
le. Ut instruimur iuxta doctrinā Theo
phili dicētis. Docemur at ex h̄ si cui bñ
ficia elargimur mime applausis t̄ lau
des appetere. Lū vo accipim⁹ bñficia be
nefactores p̄dicare laudare: q̄uis nolue
rint. Hec ille.

Domica xij. post Trinitatis:
Text⁹ euāge. Luce. x.c.

Eati oculi q̄ vidēt que
b vos vides. Dico enim
vobis: q̄ multi p̄phete
t̄ reges voluerūt vide
re q̄ vos vides t̄ nō viderunt
t̄ audiē q̄ auditis t̄ nō audie

rūt. Et ecce q̄dam legissim⁹ sur
rexit tētans illū t̄ dices: Magi
ster: qd faciēdo vitā eternā pos
sidebo. At ille dixit ad eum. In
lege quid scriptū est. Quō legi
Ille respondēs dixit. Diliges
dñm deq̄ tuū ex toto corde tuo:
t̄ ex toto anima tua: t̄ ex oībus vi
ribus tuis: t̄ ex omni mēte tua:
t̄ primū tuū sicut teipm. dixit
illi. Recte respōdisti: hoc fac t̄
viues. Ille aut̄ volēs iustificari
re seipm: dixit ad iesum. Et q̄s
est meus proxim⁹? Suspicies
aut̄ iesus: dixit. Hō qdaz desceſ
debat ab hierusalē in hiericho
t̄ incidit in latrones. Qui etiā
despoliauerūt eū: t̄ plagiis im
politis abierunt semiuiuo reli
cto. Accidit aut̄ vt sacerdos q̄
dā descēderet eadē via: t̄ viso il
lo p̄teruit. Sitr t̄ lenita cū eēt
sec⁹ locū t̄ videret eū: p̄transiit
Samaritan⁹ aut̄ qdā iter faci
ens venit sec⁹ eū: t̄ vidēs eū mi
sericordia mot⁹ est. Et appropi
ans alligauit vulnera eius: in/
fundēs oleū t̄ vinū: t̄ imponēs
illū in iumētū suū: dixit in sta
bulo t̄ curā ei⁹ egit. Et alia die
p̄culit duos ñnarios t̄ dedit sta
bulario t̄ ait: Curā illi⁹ babō t̄
qdcūq̄ superogaueris: ego cu⁹
reddero reddā tibi. Quis horū
trium vidēt tibi proxim⁹ fuisse
illi q̄ incidit in latrones. At ille
dixit. Ille q̄ fecit mis̄cdiam i ih
lū. Et ait illi Iesus. Vade t̄ tu
fac similiter.

Eati oculi q̄ vidēt
b q̄ vos vides t̄c.) Luce. x. Si
cut de be. Amb. li. de officiis
multiplex oli fuit d̄ felicitate
opinio. Quidā em illā posuerūt in corpis

R

Tractatus

II

voluptrate: ut epicur^o. Qui q̄uis diligēt̄ probrioz̄ supportatiōe. Jo. ix. Glos in ho excoluerit p̄tutes, ut testat s. Lbo. sup. li. Et h̄ iō fecit ut q̄etior frueref corporis volutrate. Quidā nō illam posuerit iāni p̄tute & qdā extiori honestate: ut pipatet̄ tici. Quidā nō i cognitō dei & vīlōe: ut chūā. cu qb̄ tñ etiā pipatetici potissime Aristoteles queniam. qz p̄nicipalit̄ dicūt ilā & listere i nobilissima opatioe: nobilissi me potētē respectu nobilissimi obiecti: ut p̄tz i li. Eth. Q̄uis secundario & listat i alijs p̄tuos opib. Ista ā nobilissima opatio est itellectio dei: qz itellect̄ ē nobilissima potētē: z d̄s nobilissimū obiectū. Hāc ḡ opinionē saluator̄ p̄firmat i p̄stū euāgel. In q̄ tāgum̄ tria p̄cta. q̄ sūr Instructio:

Leratio Justificatio

Quantū ad p̄mū litteralit̄ sciendū est: q̄ ch̄is nos instruit ubi sit vera felicitas & beatudo. dices ad discipulos suis (Bri oculi q̄ vidēt q̄ vos videris) Sed &fra: qz bti q̄ nō viderūt & crediderūt. Jo. xx. Solutionē vide vñica i octa. pasce. Ubi scie dū est q̄ apli duo videbāt. s. diuitiatē ch̄i fī m̄ mente: & humanitatē eiusdē fī corporeales oculos. In his aut̄ duobz &listit felicitas & p̄mū nr̄m. In p̄mo qdēm felicitas essentiali. sed p̄ accidētāl. Et h̄ hu manitas ch̄i vīdea ē oculo corporali. tñ pō videri oculo nō glificato: ut viderit apli. & glificato: ut videbūt sc̄i i p̄zia. Sicut di uitā p̄ videri p̄ aptā visionē p̄tie & p̄ si de vie. Qui ḡ vider diuitiatē ch̄i p̄ visio nē p̄tie: & ei⁹ hūanitate p̄ oculū glōsuz ē p̄fectissime brūs. Qui at vider dilutates p̄ fidē purā & vīlā: būs est i spe tñ nō in alio. Usq̄ ps. Bri immaculati in via. Et si talis vīdeat etiā ch̄i humanitatēz: ut faciebat apli: talis erit adhuc beatior. Ut derūt em̄ apli ch̄i ḡtiosam plentā p̄bi in assūpta hūanitate: ut p̄tz. i. Jo. i. Secun do sc̄itratē vite i ei⁹ quersatioe. iuxta illō Baruch. iij. Postea i terris vīlus est & cū boibz quersat̄ est. Tertio ei⁹ p̄tacē i m̄ raculoz̄ opatioe. Luce. ii. Repletū sunt eis more magno: dicentes qz vidim̄ mirabiliā hodie. Quarto ei⁹ ḡtiam in trāfigū ratiōe: ut p̄tz Luce. ix. Quito ei⁹ pietatez i pauper̄ miseriōe. Mat. viij. Discreor sup turbā. Sexto ei⁹ m̄suetudinē in op

probriz̄ supportatiōe. Jo. ix. Glos in ho no:astis me. Et sequit̄. Ego nō q̄ro glo ri am meā. Septio ei⁹ feruorē i predicatorē

Joā. viij. Itēp̄ diluculo venit i templū Un̄ ut p̄tz ex euāgelista: decursu p̄ mul tos annos p̄tinue & icesant̄ docuit: & dis currebat pedes. Octauo ei⁹ patetiā i vul neris & passiōe. Un̄ d̄r Mat. xxvij. Jes sus āt nihil loq̄bas ita ut miraref p̄ses tē

Q̄ia aut̄ hec fide & certitudine videbat.

Et sic ch̄is bōs d̄t aplōs. Nō ac fuerūt bti pharisei: qz nō viderūt diuinitatē per verā fide: sed beati poti⁹ a ch̄o dicti suū mus nos q̄ fide vidim̄ q̄ apli fide & cor poreo sensu viderūt. Cirill⁹. Multi iude

orum viderūt ch̄im diuina opantē corporali intuitu: nec ramē oīb̄ beatificatio co uenit. Nō em̄ crediderūt neq̄ viderūt glorīa eius oculis mētis. Beatificati ḡ sunt oculi nr̄i q̄ fide vidim̄ p̄bū. p̄ nob̄ hoīem factuz. Hec ille. Et lic̄ beatiores fuerūt apli qz p̄phe & reges: tñ etiā illi fuerūt be ati: qz p̄ fidē viderūt & desiderauerūt vīde re oculo corporali ch̄im: sed nō viderūt. Un̄ subdit. Dico em̄ vob̄ q̄ mlti p̄phe & reges voluerūt vīdere q̄ vos videris (sc̄i me in carnatū & nō viderūt: & audire q̄ vos audiatis sc̄i secrēta celestia ex ore meo (z non audierūt). Et notāter euāgelista d̄t multi z nō omes fīm Origenē. q̄ viderūt ch̄im aliq̄ eoz: lic̄ pauci. Un̄ z Abraā d̄r q̄ vi dit dīc ch̄i & gauisus est: ut d̄r Joā. viij. Ill fīm Chryſ. cū d̄t multi: debem̄ iels̄ ligere oēs. qz h̄ aliq̄ eoz viderint ch̄im: n̄ in viderūt q̄ viderūt apli. s. quersante dey um inf̄ hoīes & loq̄nte eis sicut frat̄ loq̄ ad fratres

Moraliter instruimur q̄ sp̄ debemus ch̄im & ei⁹ doctrinā atq̄ opa & replari: qz bri sūt talū oculi. Un̄ d̄t aplus ad Heb. xij. Aspiciētes i auctorē fidei & p̄sumato re ielum: q̄ p̄posito sibi gaudio sustinuit trūcē fusioe & p̄tepa

Quantū ad sc̄dm litteraliter sciendū est q̄ saluator̄ dixerat q̄ nomia discipulorūz erant scripta in celis: ideo fīm Bedā quīdam legisperit⁹. i. doctor in legē. Moys̄ i h̄iūmp̄t occasionē tentādi ch̄im. i. fū mendi expimētū de eo qntū sc̄iret & qua tū nesciret. Un̄ sequit̄ (Et ecce qdām le)

Dominica. XII. post Trini.

glossis surrexit tētās eū r dīcēs) Iste fīm
Liril. erat de nūero aliq̄ loq̄tū: q̄ circūl/
bāt regiōes dērahēces ch̄o r dīctēs q̄
intila loq̄rē. Voluit ḡ eū pūocare: vt dī
idē Liril q̄tīn? aliq̄d diceret h̄ moyen di.
(Q̄ḡ qd faciēdo vitā etnāz possidebor)
in q̄. s. sunt sc̄pt̄a noia iusto r. Sequit (At
ille dixit ad eū. In lege qd sc̄pt̄u est? quō
leḡr.) Ad itellecū aut r fīstōis quā leḡu
pīt̄ndē sc̄edū est iuxta doctrināz sancti
Tho. h̄. q. xlī. q̄ Deus. v̄. pīcip̄s vt de
us diligaf ex toto corde; ex tota aia; et ex
tota fortitudine. Sed Mar. xij. r Luc. x.
ponūs eadē tria. s. cor: aia; r vires: seu vir/
tus qd idē est qd fortitudo. et addit̄ mēs
Sed Dat. xxij. ponun̄ duo. s. cor r aia;
et dimittif/ex tota fortitudine. et additif/ex
tota mēte. Q̄porre ḡ vt declarēt q̄tū/
or. s. cor: aia: fortitudinē: r mēte. q̄ si alii
qd h̄oꝝ alicubi omittif: h̄ ē q̄ in alijs itel/
ligif. Est ḡ sc̄edū q̄ cor h̄ significat
volūtas. Nā sicur cor est pīncipiu oim cor:
poralii morū: ita volūtas est pīncipiu
oim spūaliū: marie q̄ntū ad irētōez finis
q̄ est obiectū charitatis. Tria aut sunt pīn/
cipia spūaliū acr̄tū: q̄ pīncipia ad opandū
ex volūtate mouenf. s. intellect̄/q̄ h̄ dīcl̄/
tur mens: r appetit̄ sensitiū q̄ h̄ dr̄ aia:
et vis executiva q̄ h̄ dr̄ fortitudo sine vir/
tus v̄l̄ vires. Pīcip̄l̄ ḡ nob̄ q̄ intērio no/
stra seraf in deū: qd est deū toto corde dī/
ligere: et q̄ intellect̄ subdak deo/credēdo
ea q̄ deū subet credere: et q̄ appetit̄ sensiti/
uus regulef fīm deūr̄ q̄ acr̄ extērior ob/
diat deo. Dīcl̄ ḡ (At ille rīndēs dīxit)
supple in lege sic lego (Dilligēs dñm deū
tuu ex toto corde tuo) ita q̄ tuus finis sit
deū (et ex tota anima tua) ita q̄ tu affectus
sensitiū regulef fīm rōnem (et ex oib̄ v̄l̄/
rīb̄ tuis) ita q̄ acr̄ tu extēriores sint fīm
legē deī (et ex oī mēte tua) ita q̄ intellect̄
tuus subdak deo. Sed h̄: q̄ h̄ mēbrū nō
inueni in rota lege veteri. Ad h̄ dī Hor/
ra q̄ id̄ ibi sc̄pt̄: q̄ deducit ex sc̄pt̄ (et
prīmū tuu sic seipm) Est aut sc̄edū q̄ ly
sicut aliq̄ iporat eq̄ilitatē. et sic amare pī/
sc̄pt̄u sic seipm: est amare illū tantū q̄ntūz
q̄ntūz: qd tñ nō h̄eo certū/eq̄uis hec tene/
q̄s seipm amat. Isto aut mō null̄ tenet
amare prīmū vt seipm: q̄ ordo charitatis
req̄rit vt q̄s se plus q̄ prīmū amet: vt pa/
tēt. h̄. q. xxvij. Aliq̄n̄ h̄o ly sicut ipo:rat
silicudine. et sic ille amat prīmū vt seipm
q̄ illū amat ad eūdē finē vltimū secū: q̄: s.
vult ei felicitatē eternā: r illa p̄ q̄ Ad illaz
venit. s. fūctures r grām dei r alia mōntuz
sūr p̄ bono aie eius. Et isto mō tenemur
amare prīmū sic nos̄pos. i. eo mō q̄ nos̄
ipsos amam̄: fed nō tātū q̄ntū nos̄ amam̄
mus. Sz nunq̄d p̄ hō ista i hac vita im/
pler: Rīndēs. Tho. h̄. q. xlīij. q̄ possū
mus iple p̄fecte nibil. s. agēdo qd repu/
gnat p̄fecte vntoni aia ad deūq̄ ē finis dī
in h̄ p̄cepto: nō aut̄ possū iple p̄fecte:
p̄tingēdo. s. ad pdicēn̄ finē: sed h̄ erit i p̄tā
Dupl̄ em̄ p̄t̄ aliq̄d p̄ceptū impleri: pu/
tasi dux p̄cipiat vt pugnet. Uno mō p̄f/
ete: pueniedō sc̄z ad finē p̄cipiet: puta vi/
ctoriā. Allo mō impfete: q̄: s. lz nō puent
at q̄s ad finē: puta victoriā tñ nihil facit
repugnans victorię: vtputa si pugnet fīm
q̄ pugnare debuit. i. fīm disciplinā milī/
tarē. Sic ḡno peccat miles q̄ recte pugn̄:
et tñ nō vincit: ita r q̄ nihil facit h̄ deū s̄h
ue q̄nullū mortale cōmitit: tñ nō toto
corde ynt̄ deo eo mō q̄ yniemur in p̄tā:
nō peccat: q̄st̄ hoc p̄ceptū nō obseruet. Or
hoia p̄cepta diuina ordinant̄ ad dilectio/
nē dei r. prīmū iuxta illud Dat. xij. In
bis duob̄ mādar̄ vniuersa lex pender et
xp̄b̄ete. ideo subiūgis (Dīxitq̄ illi Recte
rīndēs: hoc fac r viues) vita eterna r im/
mortalis. est sp̄ rīndēdū dure interrogatib̄ ex ma/
la volūtate. Nā saluator: tērati se benigne/
rīndēt: et dicta eius cōmendauit.

Quarū ad tertīū l̄fāliter sciendū est q̄
tpe illo fuit magna q̄st̄io in phariseos et
scribas: qd esset maximū mandatuz leḡs.
Quidā em̄ dicebat q̄ sacrificare deo erat
maximū op̄: qd p̄tinet ad latrā. Quidā
ho p̄ferebat op̄a pietat̄. Iste ḡ scriba si/
ue doctor infrogauit ch̄im d̄ duob̄. s. qd
faciēdo vitā etnā possideret: vt dī h̄ Lu:
et qd esset maximū mādar̄ in lege: vt dī
Dat. xij. et Mar. xij. Et hoc dico sup̄
sicur aliq̄n̄ iporat eq̄ilitatē. et sic amare pī/
sc̄pt̄u sic seipm: est amare illū tantū q̄ntūz
q̄ntūz: qd tñ nō h̄eo certū/eq̄uis hec tene/
q̄s seipm amat. Iste ḡ scriba fīm Li:
ril. audita ch̄iū rīstōe eu cōmēdant̄ in sus/
pīt̄it vt q̄s se plus q̄ prīmū amet: vt pa/
tēt. q̄b̄ia elat̄ est. sed fīm Nico. de Ly. et alii

Tractatus

II

quos alios nō est clat^o in supbīā: sed com-
punct^o est in sibīs chīt: q̄uis in p̄ncipio i/
terro gauerit malo fine. **U**n chīs dixit ei
Non lōge es a regno dei: vt patet **D**ar.
Scōz ḡbas duas opītōes duplē ex/
ponit q̄d sequit^o. scz (Ille aut̄ volēs iustifi-
care seipm) Nam q̄ dicunt eū supbīse: di/
cunt q̄ voluit se iustificare. i. o h̄dere iustū
q̄si nullū haberet p̄ximū. i. sibi in iusticia
compandū. v̄l q̄ voluit se iustificare inq̄n-
tum creditit se habitu^o p̄ tale responsum a
chīo q̄ qd̄ ostenderet se iustū. Alij p̄o di/
cunt q̄ voluit iustificare seipm vere: ope/
re adimplēdo mādatū de dilectione p̄xih
mi. **U**erūtū etiā dato q̄ sit idem scriba: vt
def̄ tenendū cū scis q̄ nō sit cōpunct^o: sed
clat^o pot^o. Necq; hoc p̄baſ p̄ illud: nō lon-
ge es a regno dei. P̄o q̄ lēndū est: q̄
ille interro ganit qd̄ esset maximū māda/
tū in lege. et chītus r̄ndit q̄ erat māda/
tū in dilectionis: et non sacrificiū. Et q̄ il/
le doctor tenebat hanc opinionē: cōmen/
dauit opinionē chīt di. In veritate mḡ
recte r̄ndisti: vt patet **D**ar. xij. Et ecōtra
chīs videns q̄ sapiēter ille r̄ndisset: dixit.
Nō lōge es a regno dei. qd̄ ideo dixit: nō
q̄a esset cōpunct^o: sed q̄ rectā opinionem
seq̄baſ in pdicta q̄stīo. Et ideo d̄ glo. q̄
logius distant ignorātē q̄ scientēs. Et
chīs d̄r: q̄z nō esset longe: tñ distabat
a regno dei. Sequit^o (Dixit ad Iesum). Et
q̄s est me^o? p̄xim^o? q̄si dicerer in anio suo
fm Liril. et Theo. Parē nō habeo in tu-
sticia: vt possit mihi ee p̄ximus. Vel fm
alios vt statim subitūgat hūc se sp̄ dilexis-
se si chīs r̄ndisset vt cogitabat. Notan/
dū p̄o q̄ p̄xim^o d̄ p̄mo carnali p̄inqtate
Ps. Amici mei et p̄ximi mei aduersus zc.
Secundo religione: vt oēs chīiani. Ec̄ci
xv. Exaltavit illū ap̄d p̄ximos suos. Ter-
tio pietate: vt soli boni: vt patet h. Quar-
to nature cōformitate: vt oēs hoies: vt h
christ^o concludere vult: except^o dānatis.
(Suspiciēs aut̄ Jēlus dixit) Forte suspe-
xit dñs ad celū supirando. q̄ id qd̄ volet
dicere significabat calamitatē huma/
ni gener^o. Nam sequit^o (Lō q̄dam) Scōz p̄inq̄s f̄ locū et cōpassiōez (alligavit vul-
gīs istuc nō fuit res gesta: sed p̄bola.
sed fm alios fuit res gesta. q̄ inter hieru/
salem et hiericho erat silua magna seu de/
sertū in quo latrones cedes et p̄das exer-
cebant. Sed sine sic sit sine sic: lēndū fm
Gorrā q̄ statim saluator: poterat respon-
dere et dicere: oīs hō est p̄xim^o tu^o. Sz vo/
luit inducere exemplū: vt ex r̄stōne scribe-
cōinceret eū de falsa sua opinōe. Judei
em nullū existimabat p̄ximū nisi indeos
Lb̄t^o aut̄ voluit p̄bare q̄ oīs hō est. p̄
ximus oīs hō om̄i: arguēs a maiori: vt patet
bit. Dic̄s ḡ q̄ ille hō (descēdebat a hieru^o
salē in hiericho). Hierlm em est in mōtib
et hiericho in capestrib^o et incidit in latro-
nes: qui etiā despoliauerunt eū: et plagiis
imposit^o abierūt (semiuiuo relicio) vel q̄
ille voluerat se defendere: vel q̄ ab co/
trōnes cognoscēbāt et p̄eēnter timen/
tes ne p̄deret eos: voluerūt illū occidere.
H̄is em de causis. p̄suecerunt vulnerare
(Accidit aut̄ vt sacerdos q̄daz descederet
eade via) Iste q̄ fuerat vulnerat^o creditur
fuisse iude^o. et hoc tenet Hugo car. et vi/
le doctor tenebat hanc opinionē: cōmen/
dauit opinionē chīt di. In veritate mḡ
recte r̄ndisti: vt patet **D**ar. xij. Et ecōtra
erant eiusdē gent^o (et viso illo p̄tererūt)
durus et crudelis. Iste sacerdos videſ fu/
isse crudelior feris. Dicit em b. Tho. sup/
ps. xxvij. q̄ nullus est ita crudelis qui nō
compatiat naturali afflictio. **U**n vt idem
ait et expiatio docet: canis nō mordet fa/
miliam. Iste ḡ fecit p̄tra naturā: et videſ
fuisse crudelissim^o (Similis et leuita) Le/
uita est p̄sona sacra q̄ sacerdoti immediate
summisstrat in sacrificijs diuinis. (Lū eēt
secus locum et videler eum: peransij) q̄p̄
uis esset ei gener^o p̄iniqu^o: fm Theo. et
Aug. de p̄bis dñi. (Samaritan^o aut̄ q̄
dam) Samaritan^o et iudei intantuz fue/
runt inimici nō contebant. **U**n et mirab/
bāt mīler samaritana q̄ chīs q̄ iude^o erat
postularet ab ea aquam (iter faciēs) Erat
em extra regionē suā et p̄egrin^o et p̄eq̄n^o
ter et magnō icōmodo poterat gerere cu/
rā vulnerati: et tñ (venit sec^o cum) vt vide/
ret qd̄na haberet (et videns eum) in tanq̄
dolorib^o (miseria mort^o ē) q̄uis esset d̄ ḡ
bat dicere significabat calamitatē huma/
ni gener^o. Nam sequit^o (Lō q̄dam) Scōz p̄inq̄s f̄ locū et cōpassiōez (alligavit vul/
gīs istuc nō ad purgandū (et imponēs illū iūmīs
nū) ad purgandū (et imponēs illū iūmīs
suum) ipse em pedes uit et forte letet q̄

Domiaca.xii.post Trinitatis

ante iret in equo: qz amo: fraterne cōpas
soris portabat eū (duxit i stabulū) Scabu
lū dī statio boū: z fm alīqs erat loc⁹ pa/
sto: sed reuera. videſ fuisse ho
spitiū in q̄ itinerātes paſtant z reficiunt
Hoc em̄ exp̄ſe innuit Chrys. q̄ stabuluz
ecclie cōparas ait. Est em̄ stabulū ecclia
q̄ itinere mundi laſſatos ſuic平it: z vī
ator laſſos refici. Hec ille. (z curam illi⁹
agit. Et altera die pculit duos denarios
z dedis stabulario ſid eft hōpiti(z rati: Lu
ram illi⁹ habe) Denari⁹ ppter fuit num⁹
argenteus valens decē numerosuales. i.
paruos. ſed tñ ampliato vocabulo ois nu
muis argente⁹ dicit⁹ eft denari⁹. Unū dena
ri⁹ quos iſte obtulit p ſalute z exp̄ſe inſ
firmū credunſ fuisse magni valoris: ſicut
alicubi ſunt numi argentei valor: magni
Ut qd̄ em̄ iſte ſamaritan⁹ q̄ videſ fuisse
hō nobilis: poſtq̄ i hospitio habuifſet inſ
firmū p vna dī. prulifer. xx. obolos. p ex
p̄ſis factis z faciedis. Fuiſſet em̄ deriſiſ
bile hō z rusticū. Sed credo q̄ duo dena
ri⁹ fuerat duo argentei: q̄ argentei valebant
duos aureos v̄l circa. Et idē credo de ar
genteis q̄b z chris. vendit⁹: z ager achelde
mach empr⁹ eft. (z qdcuq̄ ſuperogaueret
ego cū rediero reddā tibi) adduco q̄ ex
emplo chris intēdit z cludere ppoſitū ſuū
i. iſta pclusionē: q̄ ois creatura rōnal cui
poſſum⁹ exhibere miſcōiam: v̄l a q̄ poſſu
mus miſcōiam uſcipe eft nr̄ prim⁹. Dic
ḡ (quis hor̄ triū videſ tibi primus fuisse
ei q̄ incidit in latrones) Ut ne fuit ſacer
dos aut leuita q̄ erant genere vicini: aut
ſamaritan⁹ q̄ erat inimicus (At illi dixit
Qui fecit miſcōiam in illū) Ex h̄ arguit
dupl̄. Primo ſic. Siq̄ hō eſſe poſſet q̄ n̄
eēt nr̄ prim⁹: ille maxie eēt inimic⁹. Sed
h̄ eft falſuſ: q̄ ſcriba teſtaſ q̄ ſamaritan⁹
fuit prim⁹ i uideo vulnerato inimico. Er
go null⁹ hō eft q̄ n̄ ſit nr̄ prim⁹. Si em̄
inimic⁹ ē prim⁹: multo maḡ alij. Scđo
arguit Aug. de doc. chrisana ſic. Proxim⁹
eſt cui exhibeſt ē miſcōia. ſed exhibeſt ē
ſib⁹ q̄b p̄ exhiberi: etiā inimicis dicente
dño: Bñfacite h̄is q̄ oderūt vos. Ergo p
rim⁹ eſt ois cui pōt miſcōia exhiberi. Et
q̄ n̄ poſſum eſſe prim⁹ tibi niſi tu ſiſ p/
rim⁹ mibi: cum uta ſint correlatiua ſicut
z vicin⁹. iō ſequit⁹ q̄ eriā. pxi⁹ ſit q̄ pōt
miſcōiam facere. Ex his ſequit⁹ q̄ pxi⁹
n̄r̄ q̄ diligere tenemur ſint Primo ip̄e le
sus chris: ſalte inqntū hō q̄cqd ſit inqntū
de⁹. Scđo angeli bti. Tertio bti aie. H̄
ſit pxi⁹ q̄ pnc impēdere nob̄ miſcōiam.
Quarto anie q̄ ſit in purgatorio. z Qui
to omnes viuentes in carne. H̄ aut ſunt
pximi q̄: q̄i poſſum⁹ ip̄ēdere miſcōiam.
Diabol⁹ aut ſed oes dānatū n̄ ſunt pxi⁹
n̄r̄. iō tandem p̄clusit ſaluator (Hoc fac z
viues). i. impēde miſcōiam. q̄ illa facit es
ſe pxi⁹ pōt q̄ generis p̄pindatas. Hec
oia ſit de mēte Aug. vbi ſ. Et at ſciē
dū q̄ ſi p̄dicta n̄ fuerūt res gesta: ſi para
bola dixit ſaluator: ali⁹ ſenſus lit
teral q̄ tñ eēt allegoric⁹ ſi res iſte vere fue
rūt geſte. Siue ḡ ſuerit ſic ſiue ſic. Dicā
ſic (Hō qdā. i. adā fm Orige. v̄l gen⁹ hu
manū ſi alios (descēdebar) per p̄ctm (ab
hierusalē) idē a celeſti vita z felicitate fm̄
Aug. de q. euāge. vel a paradiſo in q̄ oia
q̄vidēbat erat ad pacē ei⁹: fm̄ eundē z Pe
la. (in hiericho). i. i mōm: fm̄ eundē p̄tra
Pelagi. Hiericho em̄ interptaf luna. z ſi
gnificat hui⁹ ſeculi variationēs (z incideſ
latrones) id eft in diaboluz z angelos ei⁹
fm̄ Chrys. Ambro. z Aug. p̄tra Pelagii
(qui eriam deſpoliauerūt eū) bonis. ſ. mo
ru ornamētis: z iuſticia origiali z gratia
dei: z omnib⁹ p̄tutib⁹ moralib⁹ infuſis: z
breuiter fm̄ Ambro. omnib⁹ indumentis
gratia ſpūalis (z plagis impositis) q̄ntuſ
ad malas inclinatioſ q̄ in natura remā
ſerūt (abierūt ſemiuuo relicto) fm̄ Augu
ſtini p̄tra Pela. homo aut poſt p̄ctm fuſe
ſemiuuo: i. p̄ medietate viu⁹ inqntū na
biuit quidem liberarbitriū: ſed n̄ taliter
yr poſſet redire ad eternā vitā quā p̄dideſ
rat. ſo carēs p̄p̄s viuib⁹ ſacebat. Ut fm̄
Theo. ſemiuuo eft: q̄ ania qdē immorta
lis eft ſed corpus mortale. Ut ſemiuuo:
quia plene n̄ poſterat operari ope viu⁹. i.
virtuosa: quia lic̄ ab eo n̄ fuerit ſublata
natura: fuſt rame diminuta habilitas ad
bonū i natura ſua: z fuſt inducta mala cō
cupiſcētia. Negligentia autē ad bene ope
randum z inclinatio ad malū: ſic cauſa ia
cendi ſine oib⁹. Scđm Chrys. at p̄ ſacer
dore intelligit Aaron: z p̄ leuitā moſes

R 3

Tractatus

II

¶ heuter potuit curare vulneratum. ¶ Ille fuit Aug. p sacerdotem intelligit ipsius legis in quod madabank sacrificia. Per leuitam vero tempus prophetarum. Per samaritanum vero intelligitur chris fuit Aug. de his dñi: quod samaritanus interpretat custos. Hie samaritanus fuit Ambrosius descendens non per patrem: sed per incarnationem mysterium. et venit secundum i. propositum infirmum fuit Aug. eo quod venerit in similitudine carnis peccati: quis non in carne peti. Alligare vulnera fuit Aug. est redonare et pacere peccata. Oleum fuit ipsum est solatio spiritus. Sanguis vinum est exhortatio ad operandum. ¶ Ille oleum fuit Ambrosius remissio peccatorum. Unum vero est perceptum quod mala cohibent. ¶ Ille oleum fuit Gregorius est pietatis. vinum vero iustitia et timor iudicij. ¶ Ille oleum fuit Theophilus est queritatio humanae charitatis: vinum vero diuina. quod utroque nos saluat chris. ¶ Ille fuit Chrysostomus. oleum est christina: vinum est sanguis passio domini. Iumentus fuit Ambrosius est caro: cuius nos iponit dominus pro nobis in cruce patitur. Stabulum est ecclesia fuit Chrysostomus. in quod peregrini et descendunt in spe celestium et a terrenis laboribus: et reficiuntur ab eo dei altera dies fuit Ambrosius est dies resurrectio eius. duo vero denarii fuit eundem sicut duo testameta quod imagininem praeservant eterni regis. Stabularium est ecclesie planum. Ambrosius et stabularium quod alterum vulnera curare potest. Brus ille cuius dixit iesus: quodcumque surgere gaueris reddam tibi. Nam quoniam reueteris die: nisi iudicij die. Nam licet ubique sis semper: et stas in medio noster auertaris a nobis. Erat in tempore quod vulnera caro te spiciat revertente. Reddes ergo quod debes Beati qui es debitor. Utinam nos simus idonei debitorum: si quod acceperimus possimus exoluere. Hec illle.

Moraliter predicta exponuntur de patre quibus descendere a statu iusticie in patrem mortale. Hic spolia a demonibus bonis spiritu: et vulnera in bonis nature: et relinquit seminum: quod tollit ab eo vita spiritus remanente vita nature. Cui chris approprians in sacro pernitentie alligat vulnera ei: infundens oleum misericordie cum vino iusticie: ducitque in stabulum. et ecclesiam ubi simplices reficiuntur. Et altera die: id est die satisfactionis. pima enim fuit triduum: et tercita satisfactionis. Dedit platea duos denarios. id est intelligentia dñi et huius

ne legis dices. Cur illi habeat salutares propriae imponendo. et quodcumque superrogaveris ultra precepta ad quodlibet tenet: reddam tu in vita eterna.

Dicitur xiiij. post Trinitatem.
Textus euangelii Luc. c. xv.

Vnde iherosolima in hie
rusaleme transibat per mei
diam samariam et galileam
Et cum ingredere posset quod
dā castellū: occurserunt ei deces
viri leprosi: quod steterunt alonge: et
leuauerunt vocē dicentes. Iesu p̄
ceptor misericordia. Quos ut vi
dit dixit. Iter ostendite vos sacer
dotibus. Et factum est dum iherosolima
dati sunt. Non autem ex illis ut vi
dit quod mudatus est: regressus est
cum magna voce magnificas de
um. Et cecidit in facie ante pe
des eius: gratias agens. Et hic erat
samaritanus. Respondens autem ie
sus dixit. Nonne decem mudati
sunt. Et nouem ubi sunt. Non est
inueniens quod rediret et daret gloriam
deo nisi hic alienigena. Et ait illi.
Surge et vade: quod fidis tua te
salutum fecit

Vnde iherosolima transibat per mediā sa
mariam et galileam) Luce. xvij.
Textus euangelii. tagum tria
pūera quod est Postulatio Samario Rephen
Quantu ad p̄mū litteralitatem scilicet (suo
dū est quod samaria aliquā signat regiam ciuita
tem: aliquā putinaciam. Nam cū polis dei. xvij. tri
bubus patinerebatur sub Roboam filio salomonis
stulto: diuolum est regnum eius: et remanserunt
sibi due tribus. scilicet iuda et beniam. reliqua au
te. et fecerunt sibi regem hieroboam: ut p̄t. xvij.
Reg. xvij. et sedes regni. et tribubus fuit sama
ria cunctas. Sed captiuatas. et tribubus per na
bucchodo. regem baby. misit id est reges quod